

Η ΙΣΤΟΡΙΑ... αλλιώς γράφει ο Γ. Λιάσκος

Ασήμω Γκούρα

Νταλιάνα η Ασήμω μας, μια κοπελάρα ως εκεί πάνω! Έτσι ήταν γνωστή στην εποχή της, ψηλή και λυγερόκορμη, σαν το νταλιάνι, το καριοφίλι! Αλλά από τότε που πήρε και στρατηγό, έγινε η Γκούραινα η παινεμένη!

Στρατηγίνα τώρα, σύζυγος του Γιάννη Γκούρα, φρούραρχου των Αθηνών, εκεί στα 1823! Τα λουλούδια στην κυρία! Καθίστε καλά! Χώρια που έμενε μέσα στο Ερεχθείο! Σοβαρά, τό 'χε κάνει ρετιρέ το ναό της Αθηνάς και του Ποσειδώνα κι έμενε εκεί μέσα με το σόι της! Ο Γκούρας απ' την άλλη, μέγας φραγκοφονιάς! Τα 'παιρνε απ' όπου μπορούσε! Είχε μαζέψει θησαυρό ολόκληρο απάνω στην Ακρόπολη! Γι αυτό εξάλλου δε βασάνισε φριχτά το Δυσσέα; Του 'χε μπει στο νου, με το μπούρου μπούρου της Ασήμω, βέβαια, πως ο ήρωας Ανδρούτσος κάπου είχε κρυμμένο θησαυρό!

Ρε, δε μπα να πολέμησε μαζί του στη Γραβιά! Δε μπα να ήτανε το πρωτοπαλικάρο του! Εδώ μιλάμε για το άτιμο το χρήμα! Χώρια η γκρίνια της κυρίας!

Η άλλη, πάλι, είχε στραβώσει με τη μάνα και τη γυναίκα του Ανδρούτσου! Και δος του τα δολοφονικά βλέμματα κι οι μπηχτές! Κι ο ήρωας, κάποια στιγμή, δίνοντας τόπο στην οργή, τις πήρε τις

γυναίκες του και τις πήγε στο άντρο του στον Παρνασσό!

Η Ασήμω, όμως, δεν κρατιότανε! Λέγε, λέγε, έκανε τον άντρα της να μισήσει τον αρχηγό και ευεργέτη του! Τον κλείνει, λοιπόν, κι αυτός στις φυλακές της Ακρόπολης, με την άδεια της κυβέρνησης και κατόπιν τον γκρεμίζει από τα τείχη!

Κι ο Γκούρας, όμως, ενάμιση χρόνο αργότερα, το 1826, θα πάει να συναντήσει το Δυσσέα, χτυπημένος από τούρκικο βόλι! Είχε δώσει, βέβαια, ευχή και κατάρα στην Ασήμω μας, να μην ξαναπαντρευτεί μετά το θάνατό του!

Ποιος την πιάνει, όμως, τώρα τη νταλιάνα! Παίρνει αμέσως τη θέση του μακαρίτη στην αρχηγία και πολεμάει τους τούρκους μέχρι να φτάσει ο νέος φρούραρχος ο Νικόλας ο Κριεζιώτης!

Κι αυτός, πια! Ψηλός κι όμορφος ο νέος! Γαμπρός! Να τον κοιτάζουν τα μάρμαρα του Ικτίνου και ν' αναστενάζουν! Κι η μικροχήρα η Ασήμω τι να κάνει; Το 'πε το ναι! Ναι, "το 'πε το ναι και δεν το παίρνει πίσω", που τραγούδαγε ο Περράκης (που τον θυμήθηκα;) κάποιες δεκαετίες πριν!

Έρωτας τρελός, λοιπόν, κι αρραβώνας, έστω και ανεπίσημος, στην πολιορκούμενη από τους τούρκους, Ακρόπολη! Μεσ στην καλή χαρά, πια, η Γκούραινα, συγγνώμη Κριεζιώταινα, πλέον!

Η μοίρα, όμως, φαίνεται ότι δεν έχει τελειώσει μαζί της! Τρεις μήνες μετά το θάνατο του άντρα της, κι ένα μόλις μήνα μετά τους αρραβώνες, το βράδυ της 12ης Ιανουαρίου του 1827 τούρκικες βόμβες διαλύουν την οροφή του Ερεχθείου καταπλακώνοντας την οικογένεια Γκούρα!

Κι η Ασήμω η Γκούρα, ή Νταλιάνα ή Κριεζιώτου κοιτάζει τώρα με τα άψυχα απορημένα μάτια της τον αττικό ουρανό, ενώ η κατάρα του άντρα της παρασέρνεται μακριά από το βοριαδάκι